

[Mimi Jakobsen]

dette tidspunkt. Men vi vil ikke modsætte os det.

Vi vil bestemt heller ikke modsætte os, at finansministeren forsøger at gøre noget ved sygefraværet dér, hvor det er for højt. Fra enhver arbejdsplads ved man, hvor dødirriterende det er, hvis der er nogle pjækkere imellem, der ikke gider komme fredag og mandag, eller er sådan, at hvis de er en lille smule forkølede, så kommer de ikke. Det kender man. Det vil vi meget gerne medvirke til at gøre noget ved, men vi er nødt til at drøfte metoden.

Er det et spørgsmål om, at man må have nogle ledere på de pågældende steder, der tager sig tid til at kalde de pågældende ind og sige: Nu må du altså tage dig sammen, Hansen – eller hvordan skal det gøres? Faconen er ikke ligegyldig, for der ligger meget signal i det, og man skal nu heller ikke gå ud med brask og bram over for alt og alle og folk, der pænt og ordentligt og mere end det passer deres job, så de alle skal have denne her hængende over hovedet, at nu skal der skæres ned, fordi der er nogle, der har for stort et sygefravær.

Men en opstramning, nogle samtaler, eller hvordan man nu vil gøre det, det vil vi meget gerne drøfte, og det er da selvfølgelig et led i produktivitetsforbedringen, at nogle af dem, som føler sig meget mere syge, end de måske i virkeligheden er, tales fra den opfattelse.

Vi vil gerne stemme for finansloven. Vi gør det også, uanset hvad der står i den. Det kan jeg sige til finansministeren. Det kan man da kalde et tilsagn.

Vi vil også gerne acceptere, at regeringen har et meget stærkt behov for at holde det her måltal. Reelt set er det selvfølgelig ikke vigtigt, om det er en milliard mere eller mindre, men psykologisk set, pædagogisk set, kan vi godt acceptere regeringens holdning, og vi vil strække os langt for at nå, at det kunne hænge sammen, så vi kan holde det måltal. Men reelt set er det selvfølgelig ikke af den helt store betydning.

Dermed mener jeg ikke, at det er ligegyldigt, om finansloven stiger med 10 mia. kr., men jeg siger udtrykkeligt, at 1 mia. kr. hist eller her på det store budget selvfølgelig reelt set ikke er noget problem. Men der ligger meget signalvirkning i det såvel over for indland som over for udland, og det accepterer vi også. Og vi vil strække os langt for, at det kan komme til at blive sådan.

Det skal også ses i lyset heraf, når jeg nu siger, at det jo ikke vil være finansministeren eller andre ubekendt, at der er punkter, CD ikke kan støtte blandt de besparelsesforslag, der er kommet frem.

Vi har i løbet af ugen og i øvrigt fra første færd, hvor vi gæstede finansministeren og hørte om disse forslag, været imod beskæringen af dagpengene. Jeg har haft lejlighed til at begrunde det flere gange. Specielt det, der vedrører de langtidsledige, har jeg nævnt, og jeg vil også gerne nævne det store forslag om adgangskravet på de 52 uger, hvor der efter min mening kan ske to ting: enten dette, at man bare går over på bistandshjælpen og får den, og så er der ingen besparelse, eller også at man netop ikke kan få bistandshjælp, fordi ægtefællen har en indtægt, og så ser man altså, at en familie omtrent får halveret sin indkomst. Det vil vi ikke medvirke til.

På socialområdet er det selvfølgelig begrænsede forslag, vi indtil nu har set. Det er ikke, fordi vi synes særlig godt om dem; det vil fremgå senere på dagen. Ikke, at vi afviser betalingen for hjemmehjælpen, men vi har udtrykkeligt sagt fra første gang, det blev diskuteret, at det ikke må ødelægge samspilsløsningen, og det må vise sig, om det her kan gøres uden det. Noget andet er selve opdelingen i praktisk hjælp og personlig pleje. Det bliver vist noget værre hys at skulle administrere; så vi er skeptiske.

Jeg kan ikke nu bruge lang tid på varme-hjælpen osv., men vi ved jo, at socialministeren er »idømt« en større besparelse end det, vi har set lovforslag på herinde indtil nu, og jeg vil bare sige til regeringen, at de samme synspunkter fra CD's side, som gælder på dagpengene, også gælder på kontanthjælpen. Vi kan ikke være med til – uanset at der kommer stigninger, fordi der kommer flere mennesker på kontanthjælp – at reducere de ydelser, som vi fra CD's side har været med til at reducere før. Vi mener, at nu må vi lade dem være i ro, og vi mener ikke, de er for flotte.

Det tredje område, hvor vi har udtrykt stor skepsis, er boligministerens område. Det er ikke en total afvisning, men det er en afvisning af grønthøstermetoden, så vi siger, at nu skærer vi 5 pct. Vi ved godt, der er opdrift; det har vi hørt, og vi kender godt argumenterne. Det kan heller ikke være sådan, at alt er fredet; det er